

עמוד והתחזק

"אם ראית דבר שהדור מתרפין בו, עמוד והתחזק בו ואתה נוטל שכר כולם"

"לפום צערא אגרא", אם זכה ועמד בניסיונות שרבים אינם עומדים בהם באותו הדור, אז נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן, ומקבל שכר כפול כנגד כולם, גם שכר עבור ההתגברות האישית שלו, וגם מקבל את השכר שהיה אמור להגיע לרשעים במידה ולא היו חוטאים.

הקב"ה משלם מידה כנגד מידה! בעיר שרובה פרוצה בצניעות ומחמת זה הניסיונות גדולים יותר, בוודאי השכר של הכשרים העומדים בניסיון הוא גדול כנגד כולם. שכר זה הוא בין לנשים שנשמרות מלבוש לא צנוע שעלול להכשיל, ובין לאנשים ששומרים את עיניהם.

(דברי רבי סנדר ארלנגר שליט"א / מובא בגיליון "הכתר" 10)

אם לא נחיה עם רוממות הנפש, עם הידור והקפדה יתירה, לא נוכל לעמוד בניסיון היצר החומרי והתאווני של הדור. הדרך היחידה להתגבר על הניסיונות בתקופתנו, היא לא במלחמה עם החומר, אלא אך ורק על ידי התעלות מעל החומר.

"בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין". כדי להתמודד עלינו להחדיר לבית חיים רוחניים, להסתפק במועט ולהקרין בבית את אור התורה, ואת זאת ניתן לעשות רק עם הרבה אהבה בבית, והרבה אהבת הצניעות.

(דברי הרב סנדר ארלנגר שליט"א / מובא בגיליון "הכתר" 15)

שרו של עשיו

מאחורי כל מלחמה עם הגויים יש איזה כוח עליון, כוח טומאה, שנקרא "שרו של עשיו". לשרו של עשיו יש תפקיד אחד בעולם - להיכנס לתוך יעקב.

זו לא מלחמה עם בית או סמינר פלוני, איך יהיה אופי בנותיו - אלא מלחמת קודש של כלל ישראל בקדושתו ובטהרתו. עם ישראל נלחם עם שרו של עשיו, אך נשתנו השלוחים.

אם פעם הוא היה בדמות קלגס יווני הכופה להשתחוות לצלם; בדמות נאצים שזורקים יהודים לכבשנים; בדמות צרות האינקוויזיציה שהכריחו יהודים לעבור על דתם -

היום הוא לבש פנים שוחקות ומאירות. הוא לא נלחם בדרך של מלחמה, אלא נלחם מבפנים וכובש את הלבבות.

אותו אל זר שבליבו של אדם, וכלשון חובות הלבבות - "מסוך בדמו עצם מעצמו דם מדמו" - הוא חוזר לליבות של כל בית ובית, ללב של כל אישה ואישה וכל נערה ונערה:

"מוכרחים ללכת כך", "אי אפשר להיכנע לגמרי לדרכי הצניעות". זו מלחמת חורמה של עם ישראל, לא מלחמה פרטית חמנית.

(דברי הרב אביעזר פילץ שליט"א / הלבוש כהלכתו, עמ' 294)

צלם בהיכל

אנו במצב של עת צרה. צרה כזו לא הייתה מאות בשנים. מה שכל הרחוב הוא סכנה של מלחמה, סכנה של מחבלים מתאבדים - כל הצרות האלו קטנות לעומת הצרה הזו, שחדר שרו של עשיו.

כל אותה רוח טומאה של הרחוב חדרה לקודש הקודשים, צלם בהיכל!

בתוך אותם מקומות שכולם קדושים וטהורים, בתוך הסמינרים, בתוך בתי הלימודים של הנשים, הנערות והבנות המתחנכות על טהרת הקודש, בצניעות בקדושה ובטהרה. והרי השיא של קדושת ישראל הם המקומות האלו.

עם ישראל נמצא במצב של שפלות שלא היה כדוגמתו בכל ימי גלותנו. בכל ימי גלותנו היה עם ישראל אמון עלי תורה. היו יחידים שהיו מחוץ למחנה. כל ההנהגה של כלל ישראל הייתה על ידי גדולי ישראל. מעולם לא העיז יהודי לחלל שבת בפרהסיא.

אנחנו התרגלנו למצב זה לבושתנו, ואנו רואים מצב זה והלב לא נצבט. אבל יש איזה נאות מדבר, כמה מקומות ששם שומרים על קדושת ישראל, על צורת עם ישראל, על צורת בת ישראל כצורתה וכמסורה כפי שהיו אימותינו. הרי אין לך דבר חביב מזה...

(דברי הרב אביעזר פילץ שליט"א / הלבוש כהלכתו, עמ' 294)

בזמננו כעת רוח חזקה של הפקרות שוררת בחוץ, והרבה חיזוק דרוש על שמירת הרגש העדין שלנו של צניעות ובושה.

היטיב להגדיר זאת אחד מזקני המשגיחים: **"בעבר היה הרחוב היהודי קודש, ובית המדרש קודש קדשים. כיום - בית המדרש נאבק על ה"קודש", ואילו ברחוב - מבול!"** (אל תחטאו בילד, ח"ב, עמ' ד).

הן אמנם השפעת הרחוב הגויי והלא חרדי - עוצמה רבה לה, אך מכל מקום מוכרחים אנו לא להניח להשפעה זו לחזור לבתינו ולנפשנו, כי קיומנו תלוי בקדושת מחננו.

(הרב סעדיה גראמה שליט"א / רוממות ישראל ופרשת הגלות)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 072-2442494 / 054-8529999